

Senem ony ur, balam!

Category: Kitapcy, Pedagogika we edep-terbiye

написано kitapcy | 23 января, 2025

Senem ony ur, balam! SEN DE ONA VUR YAVRUM

Şiddet, yetişkinlerde olduğu kadar çocuklarda da varlığını gösteren bir eylem ne yazık ki. Özellikle enerjilerin yükseldiği bahar aylarında parklarda ve okullarda kavga sesleri daha fazla yükselmeye başlar. Ebeveynleri ve öğretmenleri çoğu zaman çaresiz bırakan bu durumun psikososyal nedenlerinden bahsetmek istiyorum.

Şiddet öfkeyi ifade biçimidir çoğu zaman. Kendisini sözlü olarak ifade edebilmeyi öğrenememiş ya da kendisini ifade edebilecek ortamı bulamamış çocuk ve yetişkinlerin kullandığı bir yöntemdir aslında.

Misal: Çocuk kardeşini kıskanır. Bunu açıkça ifade edemez ve her fırsatta kardeşine vurur. Çocuğun istek, ihtiyaç ve sorunları vardır. Büyükleriyle yaşadığı iletişim bozukluğu yüzünden öfkesini çevresine uyguladığı şiddetle atmaya çalışır. Çocuk dil gelişimi tamamlamamıştır. Okulda arkadaşını oyuncağını elinden alır. Çocuk "onunla ben oynuyordum" açıklamasında bulunamaz ve arkadaşına vurur. Tüm bu örneklerdeki şiddetin temeli çocuğun kendini ifade edemeyişidir. Burada ebeveyne ve eğitimciye düşen sorunun kaynağındaki duyguyu anlayıp, çocuğa bu duygu ve düşüncesini sözel olarak ifade edebilecek ortamı yaratması ve öfkesini kontrol edebilmesini öğretmesidir.

Şiddetin diğer ve önemli psikososyal nedenlerinden biride yetişkinlerin rol model oluşlarıdır. Misal: Çocuk daha bebeklik döneminde başını masaya çarptığı zaman büyükleri "şimdi döveriz biz o masayı" açıklamasında bulunur. Burada çocuk ilk eğitimini fiziksel şiddet tavsiyesiyle alır. Çocuk büyüğüne arkadaşım bana vuruyor der. Büyüğü kendisini korumayı bilmeli düşüncesiyle "sende ona vur yavrum" der. Çocuk kendini korumanın doğru arkadaş seçiminde ve kendini sözel olarak ifade edebilmede değil gördüğü tepkinin aynısını uygulamada

olduğunu düşünür. Baba sinirlenir, sözünü dinletmek için sesini yükseltir, bağırır. Babasına hayran çocukta arkadaşlarına sözünü dinletmek için aynısını yapar. Ebeveyn her akşam sevdiği diziyi büyük bir hayranlıkla izler. Dizi kahramanı belinde silahıyla kahraman adam dır. Çocuk kahramanlığın ve gücün silahta olduğunu düşünür. Ebeveyn çocuğun eline kontrol etmeksizin tablet verir. Çocuk vurduğu kuşlarla puan kazanan bir oyun oynuyordur .Vurdukça kazanarak şiddetin normalliğine alışır. Ebeveyn çocuğuna öfkelenir, doğru metodlar kullanmak yerine çocuğa vurur. Çocuk öfkelenme sonunda dayanın normal olabileceğini öğrenir ve uygular.

Burada bahsedebildiğimiz şiddet örnekleri çocuğun ahlaki, psikolojik ve inanç olarak doğru yetiştirilmesi ile önlem alınabilecek durumlardır. Çocukları doğru eğitimle yetiştirebilmek de yetişkinlerin doğru eğitime, bilgiye sahip olması ile olacaktır muhakkak ki. Umuyorum ki Peygamber hayatını daha fazla okumak öğrenmekte bizlere her konuda daha fazla bilgilendirecektir.

Peygamberimizden (s.a.v) bir hatıra: Server -i Enbiya (s.a.v) çocuklara dayak atılmasına asla tahammül etmezdi.Yanlıı yaptıklarında uyarılmalarının ötesinde şiddete maruz bırakılmamaları hususunda herkesi uyarırdı.Nitekim kendi yanında hizmetini gören köle çocuğu Hz.Ali'nin yanına vermiş ve şu nasihatı yapmıştır: "Sakın Onu dövme."

Şeyma DEMİRCAN NAMAZCI – 3 Mayıs 2021. Pedagogika ve edep-terbiye